

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 68P/118/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521202268
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521202268.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. O., nar. XX.XX.XXXX a T. O., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, deti rodičov: matky - T. H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. rameno 8, X., t. č.: I. XX, X., adresa na doručovanie: G. XX, X., zast. Advokátkou: JUDr. Daniela Ježová, LL.M, PhD., so sídlom Javorinská 13, Bratislava a otca - T. O. O., trvale bytom W., rameno 8, X., t. č.: Dr. R. XX, V. an der J., G. republika, zast. - advokátska kancelária Advokáti Heinrich, s.r.o., IČO: 36865966, so sídlom Skautská 12, Nitra, pracovisko- adresa na doručovanie: Lombardíniho 22b, Bratislava, v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd z a m i e t a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec maloletých detí sa návrhom doručeným súdu dňa 03.06.2021 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle čl. 20 nariadenia Brusell II s odkazom na príslušné ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len zákon o rodine), ktorým žiada zaviazať matku povinnosťou oznámiť otcovi identifikáciu psychológa resp. psychológov (meno, priezvisko, adresa, poskytovateľa zdravotnej starostlivosti), ktorí poskytujú psychologické poradenstvo a podporu maloletým deťom P. nar. XX.XX.XXXX., a T. nar. XX.XX.XXXX, a umožniť zúčastniť sa otcovi spoločného psychologického poradenstva s deťmi u psychológov, ktorí majú deti v starostlivosti a povinnosťou oznamovať otcovi informácie ohľadom zdravotného stavu maloletých detí P. O., nar. XX.XX.XXXX, a T. O., nar. XX.XX.XXXX, ako aj vopred všetky lekárske, zdravotnícke vyšetrenia, ktoré chce s deťmi absolvovať.

2. V úvode svojho návrhu otec popisuje základné skutkové okolnosti odkazujúc na spisy vedené na tunajšom súde ohľadne maloletých detí O. (č. k. 20P/150/2020, 68P/27/2021 a 68P/15/2021). Konanie vedené pod sp. zn. 20P/150/2020 bolo uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/150/2020-566 zo dňa 14.08.2020 prerušené až do právoplatného skončenia konania o nariadení návratu detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (ďalej len „návratové konanie“), ktoré sa vedie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/47/2020 a v ktorom je vytýčený termín pojednávania.

2.1. Rodičia maloletých detí nie sú manželmi, spolu s maloletými deťmi sú občanmi Slovenskej republiky a v roku 2013 sa celá rodina presťahovala do G., kde si vytvárala rodinné zázemie, pričom aj na úradných dokumentoch si uvádzali ako bydlisko adresu ich pobytu v G.. Otec tak považuje za miesto obvyklého pobytu maloletých detí G. republiku, preto v návratovom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I požaduje návrat detí do G. republiky. Od roku 2019 sa medzi rodičmi začali prejavovať partnerské nezhody a vzájomné odcudzovanie sa. Ani absolvovanie poradenstva partnerskú krízu nedokázalo zachrániť a vzťah medzi rodičmi zanikol. Matka po vzájomných nezhodách dňa 08.07.2020 odišla s deťmi

z V. a po vzájomnej komunikácii s otcom oznámila, že trvá na písomnej dohode ohľadom striedavého stretávania sa rodičov s deťmi počas letných prázdnin. Otec bol s deťmi v kontakte, telefonoval s nimi, tešili sa na vzájomné stretnutia. Od 19.07.2020 matka prestala umožňovať otcovi komunikáciu s maloletými deťmi. Otec si následne podal tri návrhy na súd v G. republike a dožadoval sa vykonania pohovoru kolíznym opatrovníkom s maloletými deťmi. Ten sa uskutočnil dňa 11.08.2020.

3. Otec v návrhu opisuje stretávanie sa s maloletými deťmi, pričom bol nútený podať si návrhy na nariadenie neodkladných opatrení týkajúcich sa úpravy styku, a to z dôvodu odmietavého prístupu matky v tejto oblasti. Matka zároveň otca neinformuje o podstatných okolnostiach týkajúcich sa detí. Vzhľadom na vážnosť situácie preto požiadal klinického psychológa Mgr. L. Z. o psychologické poradenstvo a predložil mu všetky podklady súvisiace s rodinou (správa klinického psychológa zo dňa 08.12.2020 bola priložená k návrhu). Sú v nich vytykané nedostatky v postupoch, nevhodné prístupy zo strany matky, náhla zmena správania sa maloletých detí a ich odmietanie navštevovať otca. Psychológ odporučil realizovať styk otca s maloletými deťmi, mediáciu, psychoterapiu rodičov a detí, ale i rodinné poradenstvo. Podľa psychológa by pretrváváním tohto stavu mohlo dôjsť až k vzájomnému odcudzeniu detí od otca a napätie môže mať vážne dôsledky na vývin a psychické zdravie detí. Styk otca s deťmi sa následne realizoval len jedenkrát po intervencií Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej len „Úrad práce“), no následne deti s otcom zase neboli. Otec opätovne požiadal psychológa o psychologické poradenstvo, ktorý dňa 29.01.2021 vypracoval doplnenie k správe z psychologického poradenstva. Z doplnenej správy vyplýva vážnosť súčasnej situácie, ktorá narúša citové väzby detí voči otcovi, má vplyv na vývinové potreby detí, čo môže mať v budúcnosti vplyv na ich psychické zdravie. Opätovne bolo odporučené poradenstvo i mediácia. Matka návrhy otca týkajúce sa účasti na terapiách odmietala, napriek tomu, že zo správy a z ingerencie Úradu práce vyplýva nevyhnutná potreba psychoterapie a otec navrhol stretnutia u viacerých psychológov. Následne matka oznámila otcovi, že deti navštevujú psychológa, avšak odmietala uviesť jeho identifikáciu s odôvodnením, že v minulosti otec negoval jedného psychológa a centrum Nádej. Tento stav trvá do dňa podania tohto návrhu, pričom otec poukazuje na vyjadrenia matky typu: „dobrovoľne ti neoznámim, ktorého psychoterapeuta presne navštevujú“. Aj v rámci pojednávania nariadeného v návratovom konaní matka potvrdila, že neposkytne otcovi informáciu ohľadne psychoterapeuta detí a ani túto na pojednávaní neposkytla. Kolízny opatrovník poukázal na skutočnosť, že pokiaľ má byť predmetom psychologického poradenstva pre deti psychologická pomoc pri vysporiadaní sa s rozhodom rodičov a „údajné“ zlepšenie vzťahu s otcom, tak predsa otec musí byť priamou súčasťou takejto psychologickkej intervencie. Podľa názoru otca sa bude akákoľvek forma podpory a sledované zlepšenie stavu detí mieriť účinkom, pokiaľ nebude psychológ informovať rodičov a pokiaľ oni nebudú mať informácie ako psychologické poradenstvo prebieha, aký je stav detí a podobne. Ide o komplexný vzťah všetkých štyroch členov rodiny, všetci musia spolupracovať, ak chcú dosiahnuť spoločný cieľ a prípadné nevytvorenie takéhoto spoločného postupu je kontraproduktívne, nevedie k zlepšovaniu psychického stavu detí.

3.1. Podľa názoru otca uvedený stav matke vyhovuje, otec je „vynechávaný“ z psychologického poradenstva a hoci je od marca 2021 v styku s deťmi, tak z psychologického hľadiska sú tu nedostatky, ktoré je nevyhnutné riešiť. Otec má záujem na vyriešení danej situácie, na kooperácii so psychológom, na poradenstve s odborníkom, ktoré môže zlepšiť situáciu v rodine. Matka odmietaním uviesť meno a kontakt na psychológa (ktorého deti navštevujú už viac ako 3 mesiace) postupuje v rozpore so zákonom o rodine, keď odmieta informovať druhého rodiča o zdravotnej starostlivosti maloletých detí a túto umožňuje poskytovať bez jeho informovania. Zároveň však znemožňuje zlepšenie psychickej situácie detí po rozchode rodičov, čím vzťah medzi otcom a maloletými deťmi nemôže prosperovať. Vzhľadom na súčasný stav v rodine je nevyhnutné, aby všetci kooperovali, aby psychológ pracoval s otcom a najmä, aby mohol otec získať informácie ohľadne psychického stavu detí s cieľom stabilizácie stavu v rodine. Matka to všetko stále odmieta a preto sa otec rozhodol podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého by bola matka povinná otcovi oznámiť identifikáciu psychológa, ktorého maloleté deti navštevujú. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy pre maloleté deti je podľa otca v danom prípade osvedčené. Svedčí o tom aj vyjadrenie pracovníkov Úradu práce, detského psychológa či správanie sa matky, ktorá znemožňuje styk otca s deťmi, čo má za následok vznik problémov psychického charakteru. Znemožnenie účasti otca na odbornom procese, v ktorom by sa mali vzťahy medzi členmi rodiny zlepšiť nie je podľa otca v záujme maloletých detí. Ďalej otec poukazuje na správu zo psychiatrie zo dňa 30.10.2020, v ktorej psychiatrička neuviedla žiadnu „psychiatrickú diagnózu,“ deťom nenastavila žiadnu liečbu a je záver sa zhoduje s názorom otca, a to že treba nariadiť rodinnú psychologickú terapiu a psychologickú podporu pre deti. Pre otca je podstatná tá okolnosť, že matka bez

informovania a súhlasu otca bráva deti na rôzne lekárske vyšetrenia, o ktorých nie je otec informovaný, nemôže tak uviesť svoj súhlas, ani pred či po vyšetrení nie je o ňom informovaný čím matka porušuje základné rodičovské práva otca.

3.2. Vzhľadom na uvedené otec žiada aby mu matka oznámila identifikáciu psychológov, u ktorých sú deti v odbornej starostlivosti a zároveň, aby mu oznamovala všetky lekárske, zdravotnícke vyšetrenia, ktoré chce s deťmi absolvovať. V zmysle stanovísk odborníkov vyplýva nevyhnutnosť zúčastniť sa psychologického poradenstva na zlepšenie vzťahu otca s maloletými deťmi, pričom psychologickú podporu potrebuje celá rodina. Podľa otca neexistuje reálny dôvod, pre ktorý by otec nemohol poznať identitu psychológa, nakoľko, aj v prípade, že s jeho osobou nebude otec uzrozumený, on bude stále poskytovať psychologické poradenstvo maloletým deťom, nakoľko ho poskytuje v súčasnosti aj bez súhlasu otca. Tvrdenia matky o možno ovplyvňovaní detí čo majú hovoriť pred psychológom sú podľa otca tiež nelogické, pretože otec vie, že deti navštevujú psychológa už tri mesiace a mohol ich „ovplyvňovať v tom čo majú hovoriť“ aj doteraz. To však nikdy neurobil. Práve naopak, otec sa snaží situáciu v rodine zlepšiť. Štyri mesiace sa zúčastňoval poradenstva na ÚPSVaR (matka - otec), a teraz má záujem dané rozšíriť na poradenstvo v smere celej rodiny- teda aj s maloletými deťmi. Nerozšírenie tohto poradenstva na všetkých členov rodiny je podľa neho kontraproduktívne a môže ohroziť zdravý duševný vývoj detí.

3.3. Otec právnou argumentáciu oprel okrem iného o ustanovenie § 9 CSP, § 325 CSP, § 330 CSP, články 8,9,10,12,16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, čl. 10, 11, 19, 20 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (Brusel II bis) či článok 4 a §28, § 30 a § 35 Zákona o rodine.

4. K návrhu otec pripojil okrem iného listinné dôkazy: uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.02.2021 a zo dňa 12.02.2021, Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.04.2021, rozhodnutie Krajského súdu v Korneuburgu, dôkaz s názvom „skutkový stav vecí“, správu ÚPSVaR zo dňa 11.08.2020, správu klinického psychológa zo dňa 08.12.2020 a zo dňa 29.01.2021, zvukový záznam zo stretnutia zo dňa 10.12.2020, mailovú komunikáciu, zápisnice z pojednávani z dní 15.04.2021 a 27.04.2021.

5. Matka doručila emailom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dňa 09.06.2021 svoje vyjadrenie k návrhu otca, ktoré toho istého dňa doplnila a žiadala návrh otca zamietnuť ako nedôvodný. V úvode matka uvádza, že spolu s deťmi navštevuje psychologické poradenstvo v občianskom združení O.-centrum pre deti a rodinu, pričom dané centrum je akreditované na vykonávanie opatrení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, zabezpečuje diagnostiku, poradenstvo a skupinové tréningy. Okrem uvedeného, maloleté deti navštevujú aj svojho psychológa, pretože individuálnu psychologickú pomoc potrebovali. Maloletý T. má suicidálne sklony so sebapoškodzovaním- škrabanie na zápästí, následne má neurotické tiky, pričom maloletá P. trpí depresiami- často celý deň nerozpráva a pozerá do neznáma. Psychické problémy u maloletých detí začali už pri oznámení rozchodu rodičov, kedy sa maloletý T. psychicky zrútil. Nasledovalo násilné vyhadzovanie matky z ich rodinného domu pred očami maloletých a striedanie si detí v týždňových intervaloch, ktoré vyústilo do vyšetrenia detí na psychiatrii, pretože sa u nich objavili neurotické tiky, suicidálne myšlienky a hrozby samovraždou. Uvedené nemohla matka podľa jej vyjadrenia nechať bez povšimnutia a považovala preto za potrebné liečiť u detí aj neurotické symptómy. Otec zakázal psychologickú pomoc pre deti a preto matka musela vyhľadať pomoc u psychiatričky. Aj endokrinológ maloletého T. zhodnotil jeho správanie ako úzkostlivé, ktoré však v poriadku nie je a odporučil aj vyšetrenie u psychológa. Matka ďalej poukazuje na fakt, že otec jej výslovne zakázal aby vyhľadala pre maloleté deti psychologickú pomoc a následne sa tejto odmietal zúčastňovať. V júni 2020 matka konzultovala situáciu s detskou psychologičkou L.. T., ktorá odporučila psychoterapeutické vedenie detí a bola ochotná navrhnuť vhodné intervaly pobytu detí u jedného a druhého rodiča. Otec však dané riešenie zamietol s odôvodnením, že deti to nepotrebujú a presadzoval výhradne striedavú osobnú starostlivosť v týždňových intervaloch. Prostredníctvom mailu zakázal p. T. akékoľvek stretnutie s maloletými deťmi, ak by náhodou niečo také zamýšľala. Následne zakázal aj psychologičke T.j P. u ktorej deti absolvovali dve stretnutia, prácu s deťmi a zároveň jej údajne prikázal zničiť akúkoľvek dokumentáciu aj napriek tomu, že si ju vybrali obaja spoločne. Dôsledkom bolo odmietnutie psychologičky pracovať s deťmi, otec teda sám, svojvoľne a bez dohody s matkou ukončil psychoterapeutické sedenia maloletých, čo znášali deti zle. Počas októbra 2020 sa situácia ešte

viac vyhrotila, deti boli v obrovskom strese ak mali ísť k otcovi, T. mával očné tiky, býval agresívny, P. mávala často bolesti brucha a bývala skleslá. T. kontaktovala so žiadosťou o pomoc ÚPSVaR a dňa 31.10.2020 vzala maloleté deti na pedopsychiatrické vyšetrenie k T.. W. za účelom zabezpečiť deťom aspoň krízovú psychologickú intervenciu. Otec odmietol aj terapiu prostredníctvom akreditovaného subjektu odporúčenú detským psychológom ohľadom výchovného prístupu k deťom. Následne im bola ako rodine ponúknutá pomoc s OZ Nádej, na čo však otec reagoval mailovou komunikáciou priamo s OZ Nádej týkajúcej sa jeho nesúhlasu a vyjadril zákaz aby sa s deťmi pracovalo. Dňa 28.01.2021 kontaktovala matku pracovníčka ÚPSVaR s oznámením, že individuálnu terapiu pre maloleté deti nebude môcť úrad sprostredkovať. Mail od L. z Úradu práce ďalej preukazuje, že otec nesúhlasí s odporúčaním orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na vykonávanie opatrení SPODaSK ambulantnou formou z dôvodu námietky zaujatosti ustanoveného subjektu Centrum B., o. u., preto nie je možné momentálne započat' psychologické sedenia pre deti. V júli 2020 vyjadril otec svoj nesúhlas s akýmkoľvek psychologickým vyšetrením detí bez jeho prítomnosti, ďalej ako vyplýva z uvedeného odmietol akúkoľvek navrhovanú pomoc, okrem pomoci psychológa T.. Z., ktorý vypracoval dve správy bez toho aby čo i len videl matku alebo maloleté deti alebo sa s nimi porozprával a posúdil ich vzťahové väzby.

5.1. Matka súhlasí s vyjadrením otca o zlom psychickom stave maloletých detí, pretože deti môžu ľahko skončiť na psychiatrii či medikamentóznej liečbe. Spoločila sa preto na Úrad práce a psychológa po odmietavom prístupe otca nehľadala. Vo februári 2021 matku však kontaktovala p. X. z Úradu práce s dopytom, prečo maloleté deti nemajú žiadneho psychológa a v podstate podľa vyjadrenia matky narážala na zlý psychický stav návštevu psychológa bez ohľadu na súhlas či prípadný nesúhlas otca. Následne deti začali navštevovať detského psychológa na pokyn Úradu práce. Na sedenia sa veľmi tešia, vytvorili si so svojimi psychoterapeutami veľmi pozitívny vzťah, pričom do procesu psychoterapie matka nijakým spôsobom nezasahuje, nebýva ani prítomná na daných sedeniach. Primárne sa nesnažia vyriešiť problematický vzťah s otcom ale ide skôr o krízovú intervenciu pre deti, ktoré sa po mnohých mesiacoch nútenia do kontaktov s násilníckym otcom a jeho matkou, po traume rozchodu rodičov, ale aj po incidente vyvolanom rodinou O. vyústiac do úteku z domu v V. necítia psychicky dobre. Deti si zároveň neželajú prítomnosť otca na týchto sedeniach, ktoré im poskytujú možnosť slobodne a neobmedzene sa vyjadrovať k akýmkoľvek témam, pričom sa cítia byť v bezpečí. Deti zároveň tvrdia, že otcovi by sa ani títo psychoterapeuti nepáčili a tiež by ich zablokoval rovnako ako tých predošlých. Otec sa na stretnutiach s deťmi realizovanými podľa uznesenia Krajského súdu snaží získať informáciu o ich novom psychológovi, no deti sú jednoznačne proti tomu, aby sa tieto informácie otec dozvedel.

5.2. V závere vyjadrenia matka uvádza, že na priame odporúčenie zákonnej sudkyne z prebiehajúceho návratového konania dohodla spoluprácu s OZ O., ktorá stále prebieha. C. bola odporúčená na osobnom stretnutí s pracovníčkou Úradu práce ešte v decembri 2020, vtedy však matka čakala a spoliehala sa na Úrad práce, ktorý mal organizáciu osloviť a dohodnúť spoluprácu, čo sa však neudialo. Spolupráca s O. bola dohodnutá opäť v apríli 2021, s čím matka súhlasila a do dňa podania vyjadrenia (09.06.2021) už prebehlo pár psychologických sedení. Tieto sedenia sú naplánované za účelom zlepšenia rodinnej situácie a za účelom zlepšenia vzťahu detí s otcom, čo samozrejme matka podporuje. Na pojednávaní konanom vo veci sp. zn. 2P/47/2020 na Okresnom súde Bratislava I dňa 07.06.2021 Úrad práce prezentoval dopyt od T.. G. T., ktorý poukazuje na správanie sa otca, ktoré môže spôsobiť deťom vážnu psychickú ujmu a ktoré on považoval za týranie detí.

5.3. Hlavným dôvodom prečo matka odmietla uviesť otcovi bližšie informácie ohľadne psychologickéj starostlivosti pre deti je jej dôvodná obava, rovnako ale i obaja deti, že by túto starostlivosť otec opäť promptne zablokoval, podobne ako aj v minulosti znemožnil pracovať s deťmi L.. T., T.. O. P., ktorej dokonca nariadil zničiť kompletný spis a takisto aj Centru B.. Matka záverom dodáva, že otcovi poskytuje úplne všetky informácie o maloletých deťom, odmieta mu však oznámiť meno osobného psychológa detí, ktorý realizuje krízovú terapiu detí na ochranu ich života a psychického zdravia. Rodinnú psychoterapiu v zmysle uvedeného absolvujú v centre Tenenet.

6. Lustráciou poručenských spisov v databáze súdov cez manažment súdu bolo zistené, že na tunajšom súde je vedené konanie na návrh matky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom pod sp. zn. 20P/150/2020 (konanie je aktuálne prerušené) a konanie pod sp. zn. 68P/129/2021 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia (konanie nie je právoplatne skončené) a na Okresnom

súde Bratislava I je vedené návratové konanie ohľadom detí pod sp. zn. 2P/47/2020 (doposiaľ nie je skončené).

7. Predmetom konania je nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania vo veci samej, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 20P/150/2020.

8. Podľa článku 4 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimo sporový poriadok (ďalej len „CMP“), súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej. Ak je účastníkom konania osoba so zdravotným postihnutím, zabezpečí súd účinný prístup k spravodlivosti na rovnakom základe s ostatnými účastníkmi konania.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

11. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa §360 ods. 1 zákona CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

17. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

18. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

19. Obsah neodkladného opatrenia je definovaný v ustanovení § 325 ods. 2 CSP, tento však nie je taxatívne daný.

20. Inštitút neodkladných opatrení nahradil doterajšie predbežné opatrenia podľa úpravy platnej do 30.06.2016, zavedením inštitútu neodkladných opatrení sa zmenila koncepcia právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016, ktorých cieľom bolo dočasne upraviť pomery účastníkov konania a následne rozhodnúť vo veci samej. Nová právna úprava upustila od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia v priebehu odvolacieho konania vyplýva nielen z verejného záujmu, napr. ochrana maloletého dieťaťa, ale aj z princípu úplnej apelácie, ktorá sa uplatňuje v mimosporovom konaní. Neodkladné opatrenia sú rozčlenené na neodkladné opatrenia vo veci ochrany maloletého § 365 CMP, neodkladné opatrenia vo veciach výživného § 366 CMP, neodkladné opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého § 367 CMP, neodkladné opatrenia o povolení súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých, § 368 CMP, a opatrenie na zabezpečenie dôkazu § 369 CMP. Z uvedeného výpočtu je zrejmé, že predmetné opatrenia upravujú najmä ochranu maloletého. Daná právna úprava v uvedenej oblasti v zásade vychádza z doterajšej právnej úpravy.

21. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

22. Podľa § 28 Zákona o rodine, (1) Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. (2) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. (3) Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

23. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

24. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

25. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva ani jedného z účastníkov a ani práva tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu, preto nie sú rozhodnutiami konečnými a ich účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov alebo zabezpečenie už existujúceho súdneho rozhodnutia. Z povahy neodkladných opatrení vyplýva, že nebudú zisťované všetky skutočnosti, ktoré by mal súd inak zistené, ak by mal vo veci vydať konečné rozhodnutie (rozhodnutie NSSR č. 3Cdo 203/2011, nález ÚS SR III. ÚS 298/2008).

26. Neodkladné opatrenia upravujú nielen faktické pomery účastníkov, ale upravujú aj právne pomery, i keď len predbežné. Súd musí v konaní predovšetkým skúmať, či je návrh navrhovateľa osvedčený, tiež je potrebné skúmať, či je predbežné opatrenie potrebné, teda naliehavosť situácie. Nevyhnutnosť úpravy sa tu ponecháva na voľnú úvahu súdu. Súd sa pritom opiera o výsledky urýchleného zisťovania. Ak na jeho základe dospeje k názoru, že návrh je dôvodný, t.j. že ohrozenie vzťahov alebo nárokov účastníkov je také značné, že si vyžaduje okamžité, hoci dočasné opatrenie súdu, nariadi ich najvhodnejšiu úpravu predbežným opatrením. Charakteristickým znakom neodkladných opatrenia je jeho predbežný - dočasný charakter. Dočasnosť spočíva v tom, že neodkladným opatrením sa upravujú pomery, alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci samej konečné rozhodnutie. Účelom neodkladných opatrení je rýchla, i keď dočasná úprava právnych ale i faktických pomerov účastníkov konania. Neodkladné opatrenie neprejudikuje práva a záujmy účastníkov konania. Na jeho vydanie stačí, ak je aspoň osvedčená danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Procesnú zodpovednosť v uvedenom smere nesie navrhovateľ predbežného opatrenia. Neodkladné opatrenie teda nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov.

27. Neodkladné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

28. Podľa § 113 CMP ak nie je príslušný súd známy alebo ak nemôže včas vykonať procesné úkony, koná súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje. Len čo je to však možné, postúpi vec príslušnému súdu.

29. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky, právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

30. Podľa článku 7 druhá veta písm. b) Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 119/2001 Z. z.) predovšetkým prijímajú samy alebo prostredníctvom iných orgánov alebo osôb všetky vhodné opatrenia, aby zabránili ďalšej ujme dieťaťa alebo poškodeniu záujmov zainteresovaných osôb prijatím predbežných opatrení alebo zabezpečením prijatia takýchto opatrení.

31. Podľa čl. 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, po doručení oznámenia o neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní dieťaťa podľa článku 3 sa justičné alebo správne orgány zmluvného štátu, na ktorého územie bolo dieťa premiestnené alebo na ktorého území je zadržované, zdržia rozhodovania vo veci opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne, že návrat dieťaťa sa podľa tohto dohovoru neuskutoční, okrem prípadu, keď v primeranej lehote po doručení oznámenia nebola podaná žiadosť podľa tohto dohovoru.

32. Podľa článku 20 ods. 1 a 2 nariadenia Brusel IIa (1) v nalievavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu. (2) Platnosť opatrení uvedených v odseku 1 zanikne, len čo súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia rozhodovať vo veci samej, prijal opatrenia, ktoré považoval za primerané.

33. V danom prípade je zrejmé, že napriek trvajúcim nezhodám medzi rodičmi majú obaja rodičia rovnaké práva a povinnosti k mal. deťom a nie je možné práva niektorého z rodičov bezdôvodne obmedziť. Na druhej strane mal súd preukázané, že rodičia spolu nežijú, maloleté deti žijú s matkou v Bratislave a otec v dome v V.. Povinnosť otca dočasne platiť výživné na maloleté deti O. je upravená uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 68P/15/2021-154 zo dňa 12.02.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/47/2021-276 zo dňa 28.04.2021. Styk otca je v súčasnosti upravený uznesením tunajšieho súdu č. k. 68P/27/2021-210 zo dňa 10.02.2021 v znení uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/112/2021-340 zo dňa 14.05.2021, pričom matka potvrdila, že takto upravený styk sa aj realizuje. Spôsob, akým budú oddelene žijúci rodičia uplatňovať svoje práva voči maloletým deťom zákon necháva v prvom rade na ich dohode, ktorá však musí byť v súlade so záujmom detí. Do popredia nevystupujú záujmy rodičov, ale je to práve dieťa, ktorého najlepší záujem sa vždy sleduje a je prvoradý. Otec sa podľa jeho vyjadrenia snaží zabezpečiť deťom ale i rodičom odbornú pomoc za účelom zlepšenia ich vzťahov navzájom s následným predpokladaným zlepšením zdravotného stavu maloletých detí. Matka rovnako dbá na zlepšenie psychického stavu detí a robí všetko pre to, aby bol tento čo najlepší. Vyhľadala niekoľko psychológov, ktorých však otec odmietol (napr. č. I. 12 potvrdzuje otec nedôveru p. P.). B. zaujatosti vzniesol voči Centru Nádej a zároveň nesúhlasil s tým, aby boli opatrenia SPODaSK vykonávané ambulantnou formou prostredníctvom tohto zariadenia (č. I. 101-102). Matka naopak nesúhlasila s psychológom T.. Z. a nechcela pokračovať v sedeniach ani u T.. D. (č. I. 14)

33.1. Zo správy predloženej matkou zo dňa 19.10.2020 ohľadne zdravotného stavu maloletého T. (č. I. 118) vyplýva, že bol mN.y. Maloletá P. začala navštevovať detského psychiatra z dôvodu úzkostných a tikových prejavov. Zo správy z vyšetrenia zo dňa 30.10.2020 (č. I.119) vyplýva, že maloleté deti mali strach z prekročenia hraníc, že ostanú v G., cítia sa zle, prejavujú sa u nich tiky. P. mávala úzkostné prejavy pred odchodom k otcovi, nevie spať, niekedy vykrikovala zo sna, rozprávala a podobne. V ten istý

deň sa zúčastnil psychiatrického vyšetrenia aj maloletý T.. V zmysle správy z vyšetrenia (č. I. XXX) máva stavy úzkosti pred odchodom k otcovi, je nepokojný, nevie sa upokojiť, vstáva veľmi skoro a občas má tikové prejavy. U oboch detí psychiatrička skonštatovala, že deti trpia úzkosťou z odlúčenia v detskom veku a mal. T. aj hyperaktivitou či tikovými prejavmi, pričom zvýraznila nutnosť brať do úvahy názory detí.

XX.X. C. v rámci prílohy k svojmu návrhu doložil aj správu z psychologického poradenstva zo dňa XX.XX.XXXX vypracovanú T.. L. Z. (č. I. XX-XX). Psychológ uvádza, že aktuálna napätá situácia medzi rodičmi maloletých detí ubližuje najmä deťom. Ak by dané pretrvávalo, mohlo by dôjsť k vzťahovým problémom medzi deťmi a otcom, narastajúcej agresivite detí voči otcovi či vzájomnému odcudzeniu sa. Rovnako to môže mať aj vážne dôsledky na vývin a psychické zdravie detí. Záverom odporučil mediáciu pre rodičov ohľadne starostlivosti o deti, individuálne psychologické poradenstvo, psychoterapiu rodičov a detí, rodinné poradenstvo a bez zbytočného odkladu realizovať styk detí s otcom. Psychológ v správe odkazuje len na dostupné materiály predložených otcom, na rozhovor s otcom bez vzhľadnutia detí či matky.

33.3. Zo zápisnice z pojednávania konanom na Okresnom súde Bratislava I č. k. 2P/47/2020 vyplýva (č. I. 31), že otec je pripravený zabezpečiť a financovať, či už na území G. republiky alebo na území Slovenskej republiky podpornú psychoterapiu. Uvedené závisí najmä od odborných vyjadrení súčasných psychológov, respektíve O.. Kolízna opatrovníčka požiadala O.. z. o vykonanie poradensko-psychologickej pomoci v rozsahu 40 hodín i to telefonicky dohodla. Matka so spoluprácou súhlasila a do dňa podania vyjadrenia (09.06.2021) sa aj uskutočnilo pár psychologických sedení. Voči kontinuálnej súbežnej terapii (psychológ detí o ktorom deti nadšene rozprávajú) nemá psychologička O. žiadne výhrady.

34. Súd konštatuje, že obaja rodičia vyvinuli snahu nájsť pre deti vhodného psychológa, ktorý by prispel k zlepšeniu ich zdravotného či psychického stavu. Aj napriek preukázanému nesúhlasu otca so psychológmi navrhnutými matkou deti navštevujú psychológa, ktorého identitu však matka tají. Rovnako od apríla 2021 prebiehajú psychologické sedenia detí v OZ O.t, pričom otec spolu s matkou majú možnosť absolvovať sedenia samostatne, ale i spolu s maloletými deťmi, komunikovať a radiť sa s psychologičkou prakticky neobmedzene (rodinná terapia). V zmysle odporúčania psychológa Mgr. Z., ktorého vyhľadal otec je navyše v súčasnosti styk detí s otcom upravený súdnym rozhodnutím a podľa vyjadrenia matky sa aj realizuje. Pre rodičov detí majú byť rozhodujúce výsledky/ závery psychologických vyšetrení detí bez ohľadu na osobu, ktorá dané vyšetrenia realizuje. Matka otcovi písomne prostredníctvom mailu oznámila, že deti absolvujú pravidelnú psychoterapiu, no v danom prípade si matka ale i samotné maloleté deti neželajú aby otec poznal identitu ich psychológa, pretože ak by to tak nebolo kedykoľvek počas ich spoločného stretnutia aj na dopyt otca či svojoľne by dané otcovi oznámili, resp. by mu aspoň popísali miesto, budovu, adresu kam na sedenia chodia. V danom prípade sa jedná o individuálnu krízovú terapiu detí na ochranu ich života a psychického zdravia, pri ktorej nie je prítomná ani matka maloletých detí. Rodinnej psychoterapie v O. sa môže zúčastniť aj otec, konzultovať so psychologičkou zdravotný stav detí a podobne.

35. Súd preskúmal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s doručenými prílohami a dospel k záveru, že nie je dôvodný a natoľko odôvodnený, aby mu bolo možné vyhovieť. Otec dostatočne neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy v zmysle jeho návrhu a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Deti navštevujú svojho psychológa, pričom sa zúčastňujú individuálnej krízovej terapie bez účasti rodičov, pričom výsledky terapie a jej dopad na správanie sa detí vzhľadom na krátkosť času ich návštevy ešte nie je známy. Rodina má možnosť spolu navštevovať OZ O. a podrobiť sa tu rodinnej psychoterapie, pričom maloleté deti podstupujú terapie aj v tomto zariadení. Vedomosť otca o identifikácii deťmi navštevovaného psychológa nie je nutná, s prihliadnutím na informovanie matky o stave maloletých detí a najmä s poukazom na názor detí, ktoré nechcú aby otec vedel o ich novom psychológovi s odôvodnením možného zmarenia týchto stretnutí. Otec má možnosť zúčastňovať sa spolu s deťmi psychologických sedení v O. a jeho účasť na individuálnej terapii detí nie je potrebná.

36. Súd rodičov opätovne vyzýva na odstránenie konfliktov, ktoré medzi sebou majú a ktoré neprospeievajú ich maloletým deťom. Vzájomnou komunikáciou je možné predísť konfliktom a vyriešiť problémy v záujme maloletých detí. Každý z rodičov je povinný vychovávať svoje dieťa v úcte k druhému rodičovi, pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Nezhody nemožno prenášať na maloleté deti, ktoré tým vzhľadom na ich nízky vek, len trpia.

37. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).

Podľa štvrtej časti CMP sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.